

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.IV.10.124/2021/6.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Gyurta Tibor Roland ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Ószy Ügyvédi Iroda

cím4

ügyintéző: dr. Tantics-Molnár Anett ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.124/2021/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 82.M.1739/2018/33.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.124/2021/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000, - (harmincezer) forint és 7.100, - (hétezerszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 304.000, - (háromszáznégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2007. február 8-tól kiemelt szerkesztő munkakörben határozatlan idejű munkaviszonyban látta el a ... című ... és vidék magazin műsor szerkesztői feladatait.

[2] Az alperes határozat száma számú vezérigazgatói utasításának II.4. pontja alapján a munkavállalók sem munkavégzésük során, sem a munkavégzésen kívül – így különösen gazdasági, politikai, közéleti és egyéb társadalmi – tevékenységükkel nem veszélyeztethetik az Alap jogos gazdasági vagy szervezeti érdekeit, társadalmi megítélését, továbbá egyéb méltányolható érdekét, valamint a közszolgálati médiaszolgáltatás és a közszolgálati médiaszolgáltatók pártatlanságát. Mindezekkel összhangban politikai tájékoztató és/vagy más tájékoztató műsorszámban műsorvezetőként, hírolvasóként, tudósítóként rendszeresen közreműködő személyek a munkavégzésükre irányuló jogviszonyuktól függetlenül politikai hírhez véleményt, értékelő magyarázatot – kivéve hírmagyarázatot – nem fűzhetnek. Az utasítás II.5. pontja rögzítette, hogy a munkaviszony fennállása alatt nem létesíthető olyan további munkaviszony vagy munkavégzésre irányuló jogviszony, amely az Alap jogos gazdasági érdekét veszélyezteti. A tilalomba nem ütköző további munkaviszony vagy munkavégzésre irányuló jogviszony az arról szóló bejelentés vezérigazgató általi tudomásulvételét követően létesíthető. A munkaviszony fennállása alatt létesítendő további munkaviszony vagy munkavégzésre irányuló jogviszony létesítésének szándékát a munkavállaló az utasítás 15. pontja szerinti részletességgel köteles írásban bejelenteni a felettes vezetőnek, aki a bejelentést továbbítja a vezérigazgatónak. A vezérigazgató a bejelentést követő 15 munkanapon belül dönt a további munkaviszony létesítésének tudomásulvételéről, vagy amennyiben az az említett tilalomba ütközik, megtiltásáról.

[3] A felperes 2008. június 15-én kelt munkaszerződés módosításának 6. pontja rögzítette, hogy a munkavállaló további jogviszonyt, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt a munkáltatói jogot gyakorló vezető előzetes írásbeli engedélye alapján létesíthet.

[4] A felperest 2017. június 15-től az ...minisztérium (akkori nevén ... Minisztérium) egy éves határozott időre ...gazdasági területen kommunikációs tanácsadóként megbízási szerződéssel kívánta foglalkoztatni. A felperes 2017. június 2-án kelt elektronikus levelében bejelentette a felkérést, egyben az akkori vezérigazgató, személy1 jóváhagyását kérte, akit az engedély érdekében a Minisztérium akkori államtitkára, személy2 személyesen is megkeresett. Mivel az e-mailre a felperes nem kapott választ, ezért a vezérigazgatóval a folyósón találkozva rákérdezett a lehetőségre, aki szóban jóváhagyását adta. A megbízási lejáratát követően az ...minisztérium jelezte a felperesnek, hogy 2018. december 31-ig tartó határozott időre ismételten meg kívánja bízni a feladattal. Mivel a vezérigazgatóval rendszeres kapcsolatban volt a felperes felesége, személy3 és személy4, a ... Tanácsának elnöke, az egyik megbeszélés során szóba került a felperes megbízásának meghosszabbítása is, amelyet a vezérigazgató szóban jóváhagyott.

[5] 2018. szeptember 30-i hatállyal az ... elnöke vezérigazgatói tisztségéből felmentette személy1t, és az alperes vezérigazgatójává 2018. október 1-től személy5t nevezte ki.

[6] 2018. október 19-én a ... internetes oldalon „Kormánypárti újságírók vannak az ... fizetési listáján” címmel újságcikk jelent meg, amely tartalmazta, hogy a felperes az ...minisztérium részére végez munkát. A cikk szerint „Az ... után a legtöbb kommunikációs tanácsadót az ...minisztérium foglalkoztatja: csak megbízási szerződéssel lehet. A miniszter, személy6 beszédeit, köszöntőit és közleményeit például havi 470.000, - forintért írja felperes1, a ... című ...műsorának felelős szerkesztője”.

[7] 2018. október 29-én a felperest felettese, személy⁷ egy szakmai megbeszélés miatt irodájába hívta, ahol személy⁸ HR-menedzser jelenlétében megmutatta részére az újságcikket, valamint az ...minisztérium honlapját. A megbeszélésről készült feljegyzés szerint a felperes úgy nyilatkozott, hogy az újságcikkben szereplő tárgy és összeg nem fedí a valóságot, illetőleg elmondta, hogy tavaly júniusban bejelentést tett személy⁵ akkori igazgatónak, de az nem erre a foglalkoztatásra vonatkozott.

[8] Az alperes 2018. október 31-én kelt intézkedésével a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal megszüntette. Az indokolás szerint a munkáltató 2018. október 19-én megjelent cikkből értesült arról, hogy a munkavállaló feltételezhetően megbízási szerződés keretében munkát végez az ...minisztérium részére. A munkáltató 2018. október 29-én személyesen meghallgatta a munkavállalót, aki személyes érintettségét, illetve a megbízási tényét elismerte, a bemutatott cikkben, illetve a Minisztérium weboldalán szereplő kivonatban foglaltakat csak annyiban vitatta, hogy „a forrásban szereplő tárgy és összeg nem fedí a valóságot”. A munkavállaló elismerte, hogy az említett cikk tárgyát képező megbízásra vonatkozóan nem tett bejelentést a munkáltató részére (nem kért engedélyt). Az alperesnek az előadottak alapján 2018. október 29-én jutott hitelt érdemlően tudomására, hogy a munkavállaló nem jelentette be a munkáltató részére a megbízási jogviszonyt. A munkavállaló 2008. november 1-től hatályos munkaszerződés módosításának 6. pontja szerint a munkavállaló további jogviszonyt, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt a munkáltatói jogot gyakorló vezető előzetes írásbeli engedélye alapján létesíthet. A hivatkozott okirat 10. pontja szerint a munkavállaló tudomással bír a munkáltató ... Szabályzatának 19. fejezetében foglalt összeférhetetlenségi szabályokról. Figyelemmel arra, hogy a felperes magatartásával a munkaviszonyból származó, az alperes számára kiemelten lényeges (bejelentési, előzetes engedélyeztetési) kötelezettségét – különös figyelemmel az alapvető jelentőségű pártatlanság követelményére – jelentős mértékben megszegte (kötelezettségszegését kimenteni nem tudta), a munkáltató a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetéséről döntött.

[9] A felperes 2018. november 2-án megküldte a munkáltatói jogkör gyakorlójának, személy⁵ vezérigazgatónak azt az e-mailről készült felvételt, amelyet még a korábbi vezérigazgatónak küldött és kérte az azonnali hatályú felmondás visszavonását, eredeti munkakörébe történő visszahelyezését. 2018. november 7-én személy⁷ igazgató személy⁵ vezérigazgató megbízásából arról tájékoztatta a felperest, hogy 2017. június 2-án kelt elektronikus levél nem igazolja, hogy a felmondás tárgyát képező foglalkoztatásra vonatkozóan a munkáltatói jogkört gyakorló vezető, illetve igazgató részére bejelentést tett, arra írásbeli engedélyt kapott. Megjegyezte, hogy a kérés egy éves határozott időtartamra vonatkozott, amely a felmondás tárgyát képező foglalkoztatás időpontjában már lejárt, ezért intézkedését visszavonni nem kívánta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[10] A felperes a keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésére figyelemmel 55 nap felmondási időre járó távolléti díj jogcímén 1.382.480, - forint, valamint háromhavi távolléti díjának megfelelő 1.659.000, - forint végkielégítés és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[11] Az alperes a kereset elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[12] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 82.M.1739/2018/33. számú ítéletével kötelezte az alperest 1.382.480, - forint felmondási időre járó távolléti díj és 1.659.000, - forint végkielégítés, valamint ezen összegek után 2018. november 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata és 152.000, - forint + áfa perköltség megfizetésére.

[13] Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (1) és (2) bekezdése, 64. § (1) és (2) bekezdése, valamint 78. § (1) bekezdése és az MK 95. számú kollégiumi állásfoglalása alapján megalapozottnak találta. A tanúvallomások és a csatolt iratok összevetésével az alperesnél kialakult gyakorlatot vizsgálva megállapította, hogy a vezérigazgatói utasítás előírásával szemben az egyéb jogviszony bejelentésére vonatkozó kötelezettségnek informális úton, a személyes kapcsolatok felhasználásával is eleget lehetett tenni. A vezérigazgató nyilatkozata szerint az idő rövideége vagy a megbízó személye indokoltta tette a szóbeli jóváhagyást. A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint abban sem volt egységes gyakorlat, hogy az írásbeli bejelentést milyen formában szükséges megtenni. A tanúvallomások azt sem erősítették meg, hogy a felperes ne jelentette volna be 2017-ben szóban a megbízás keretében végzett tevékenységét és 2018-ban ne kérte volna annak meghosszabbítását. Mindezekre figyelemmel az azonnali hatályú felmondás indokolását valótlannak és okszerűtlennek ítélte és az alperest az Mt. 82. § (3) bekezdés b) pontja és (4) bekezdése alapján a felperes összecsúszva nem vitatott kereseti kérelme szerint marasztalta.

[14] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Mf.31.175/2020/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria az Mfv.X.10.010/2021/7. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára kötelezte.

[15] A megismételt eljárást követően a Fővárosi Ítéltábla a 2.Mf.31.124/2021/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] Ítéletének indokolásában a Kúria iránymutatása alapján azt vizsgálta, hogy a vezérigazgatói utasításban és a munkaszerződésben foglalt írásbeli bejelentési kötelezettség ellenére bizonyított-e a szóbeli engedélykérés és hozzájárulás gyakorlata a további jogviszony létesítésével kapcsolatban. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokat értékelve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a szabályzatban rögzítettektől eltérően, nem kizárólag írásban, hanem egyes esetekben szóban adott engedélyt a további jogviszony létesítéséhez. személyl tanúvallomása igazolta, hogy tudott a felperes részéről az ...minisztérium részére végzett munkáról és nem érkezett hozzá jelzés arra vonatkozóan, hogy az akadályozta volna a munkavégzését.

[17] A felperes első alkalommal egy év határozott idejű megbízási jogviszony létesítéséhez írásban kért engedélyt, annak 2018 év végéig történő meghosszabbítását pedig – a nevében – házastársa, személy3 és személy4 szóbeli kérésére személy1 jóváhagyta.

[18] A jogerős ítélet indokolása szerint ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesi szabályozásban rögzítettek ellenére kialakult gyakorlat szerint az engedélyt a munkáltató nem csak írásban, hanem szóban is megadhatta. Az engedélyek megadásának követhetősége érdekében az alperes feladata lett volna nyilvántartást vezetni a munkavállalók részéről bejelentett és a munkáltató által engedélyezett további foglalkoztatásra irányuló jogviszonyokról. Mindezek alapján az alperes okszerűen nem tekinthette a felperes munkaviszonyából származó jelentős mértékű, lényeges kötelezettségszegésnek, hogy a munkáltató által részére szóban megadott engedélyt a munkáltató utólagos dokumentálás és nyilvántartása hiányában okirattal nem tudta igazolni.

[19] Az ítélet tábla kiemelte, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának időközbeni változása a bejelentés megtörténtét és annak jóváhagyását nem írta felül. A perben igazolást nyert, hogy a a megbízásra vonatkozó bejelentést a felperes megtette és azt részére a munkáltató engedélyezte.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[20] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[21] Álláspontja szerint annak ellenére, hogy az Mt. 6.§ (2) bekezdése alapján a jóhiszeműség és tisztesség követelménye, valamint az együttműködési kötelezettség a munkaviszony mindkét alanyát terheli, a felperes a személyes egyeztetés és az azonnali hatályú felmondás közlése közötti három napban, az intézkedés közlését követő kétnapos időszakban, keresetlevelében, valamint annak 2019. március 7-én történt módosításáig sem tett olyan, érvekkel alátámasztott nyilatkozatot, amely utalt volna arra, hogy akár szóbeli bejelentést tett a munkáltatónál. Ezzel ellentétesen úgy nyilatkozott, hogy az ...minisztériumban fennálló megbízása tárgyában s...lyen bejelentést nem tett, engedélyt nem kapott.

[22] A másodfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütközően tévesen értelmezte a perben tett nyilatkozatokat és bizonyítékokat, hiszen a felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetésére nem a szóbeli engedély bizonyítása hiányában, hanem azért került sor, mert a felperes az intézkedés gyakorlásáig a bejelentés megtörténtét nem is valószínűsítette. A másodfokú bíróság a felperes „hallgatását” a „váratlan helyzet okozta feszültséggel” indokolta, ugyanakkor az alperes álláspontja szerint kérdésként merül fel, hogy az intézkedést követő 5 hónap alatt miért nem tisztázta a szóbeli engedély meglétét.

[23] Az alperes a 2018. október 31-én kelt azonnali hatályú felmondását arra alapozta, hogy a felperes a munkaszerződése 6. és 10. pontjában foglaltaknak megfelelően igazolt írásbeli engedélyt nem tudott bemutatni és személyes meghallgatása során sem tudott olyan körülményt felhozni, amely az engedély meglétét igazolta volna. Erre figyelemmel az alperes által közölt azonnali hatályú felmondás világosan és okszerűen, illetve a felperes által előadottaknak és általa közel öt hónapon át cáfolni sem igyekezett tényeknek megfelelően tartalmazta a felmondás indokát, azaz megfelelt az Mt. 64. § (2) bekezdésének, valamint a releváns bírói gyakorlatnak.

[24] Az alperes mindent megtett annak érdekében, hogy a felperes engedélykérésének körülményeit feltárja, így a felmondás időpontjában a felperes által sem vitatott tények alapján megalapozottan hozta meg döntését. A másodfokú bíróság a jogerős ítéletében ezért jogszabálysértő módon rendelkezett, amikor az azonnali hatályú felmondás indokát az Mt. 64. § (2) bekezdésébe ütközően valótlannak és okszerűtlennek, valamint az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjába ütközőnek minősítette.

[25] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az alperes a felülvizsgálati kérelmében a tényállást részben hiányosan, részben iratellenesen írta le. Az alperes érvelésével szemben a cikk megjelenése után történt megbeszélésen nem ismerte el a bejelentés elmulasztását, erről egyáltalán nem tett nyilatkozatot, a 2018. november 2-án küldött e-mailben pedig az írásbeli bejelentésre hivatkozással kérte a munkáltatói intézkedés visszavonását. Iratellenes az alperes állítása azért is, mert a keresete III/2. pontjában leírta, hogy ...minisztériumi megbízását írásban bejelentette, majd annak meghosszabbítását házastársa személy4 közreműködésével jelentette be az akkori vezérigazgató számára.

[26] Az alperes a felmondási okok bővítésével tévesen állította, hogy az azonnali hatályú felmondására a tény feltárása kapcsán tett nyilatkozatai miatt került sor, mert annak indokolása szerint a munkaviszonya megszüntetésének indoka a bejelentés feltételezett hiánya volt.

[27] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemre tett észrevételében arra hivatkozott, hogy a felperes valótlannul és iratellenesen állította, hogy 2018. október 29-én a személyes meghallgatásakor nyilatkozott a bejelentéséről, mert akkori nyilatkozata csak az előző év júniusában tett kérelmére vonatkozott. A 2018. november 2-án kelt levelében is csupán a mellékelt dokumentumra hivatkozott és azonnali visszahelyezését kérte. Az általa benyújtott mellékletben egy 2017 júniusi bejelentés található, amely egy éves határozott időtartamú megbízásra vonatkozott, tehát a felperes részéről s...lyen bejelentés, engedélyeztetés iránti kérelem nem került előterjesztésre 2018. november 2-án.

[28] A felperes az észrevételében kifejtette, hogy az alperes lényegében tagadást tulajdonít neki a bejelentésével kapcsolatban, holott személyes meghallgatásakor egy másik, írásban megtett bejelentéséről nyilatkozott, nem pedig a perbeli bejelentés meg nem történtéről, így ellentétes a jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatával. A 2018. november 2-i e-mailnek azért volt jelentősége, mert abban az azonnali hatályú felmondás visszavonását kérte a korábbi írásbeli bejelentésére hivatkozva, ebből pedig nem a bejelentés hiányának

elismerése következik, hanem a bejelentés tényének jelzése. Azt az alperes maga sem cáfolta, hogy további vizsgálatot nem folytatott, noha már 2018. október 19-e előtt tudomással bírt a felperes munkavégzéséről. Tény továbbá az is, hogy a szóban bejelentett egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyokról nem vezetett nyilvántartást.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[29] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem megalapozott.

[30] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében kellő alap nélkül hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta az Mt. felperesre is irányadó 6. § (2) bekezdésének megsértését.

[31] A Kúria az Mfv. X. 10.010/2021/7. számú, a korábbi jogerős ítéletet hatályon kívül helyező és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzésében már állást foglalt abban, hogy az együttműködési kötelezettség és jóhiszemű joggyakorlás felperes általi megsértése nem képezte az alperes által közölt azonnali hatályú felmondás indokolását. Utalt arra, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a felmondás indokolása utólag, vagyis a közlést követően nem egészíthető ki, nincs helye olyan új felmondási indok bizonyításának, illetve vizsgálatának, amelynek közlése a felmondásban nem történt meg (MK. 95. számú állásfoglalás III. pont.).

[32] Az ítéletábra a megismételt másodfokú eljárás során ezért helytállóan vizsgálta az alperes intézkedése indokolásában foglaltakat és a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelő okszerű értékelésével, jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a felperes terhére rótt kötelezettségszegés nem volt valós, így nem vezethetett a felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetéséhez. A felperes a munkaviszonyát azonnali hatállyal megszüntető felmondás indokolásával szemben a perben bizonyította, hogy első alkalommal – eleget téve a munkáltató szabályzatában és a munkaszerződése 6. és 10. pontjában foglalt kötelezettségének – írásban kérvényezte a munkáltató hozzájárulását a további jogviszony létesítéséhez, amit személyl vezérigazgató egy éves időtartamra szóban engedélyezett. A határozott időre kötött megbízási szerződés lejárakor, annak 2018 év végéig történő meghosszabbítása iránt a felperes házastársa kért és kapott engedélyt a munkáltatói jogkör gyakorlójától. E tényeket, valamint a munkáltató engedélyezési gyakorlatát az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem vitatta.

[33] Minthogy az azonnali hatályú felmondás tényleges indokának valóságát azt, hogy a felperes a terhére rótt magatartással, illetve mulasztással a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét jelentős mértékben megszegte az alperes a perben sikerrel nem bizonyította, az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg az azonnali hatályú felmondás jogellenességét.

[34] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolt munkavállalói magatartás – a felperes személyes meghallgatásakor, majd az intézkedést követő kérelmében tett nyilatkozatai – nem alapozhatták meg a munkáltatói intézkedést, mert nem álltak fenn az Mt.

78. § (1) bekezdésében foglalt konjunktív feltételek. Az alperes a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetését nem a felperes együttműködési kötelezettségének, hanem a további jogviszony létesítésére vonatkozó bejelentési kötelezettsége megsértésére alapította, így eltérő felmondási indok bizonyítására a perben már nem volt lehetősége.

[35] A fentiekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[36] A pervesztes alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[37] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a felülvizsgálati eljárás illetéke a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 2.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró